

Отже, перспективу і вдосконалення системи дистанційного навчання в Україні складає впровадження в освітній процес комп'ютерної і аудіовізуальної техніки. В даний час проблему дистанційної освіти розробляють практично всі вузи на території України. У перспективі електронна освіта зробить навчання не нудним і ретельно розпланованим зобов'язанням, а захоплюючим пізнавальним процесом, у формуванні якого студент сам бере участь.

Література

1. Закон України «Про вищу освіту» [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/print1389899592029395>.
2. Москаль Ю. Світові тенденції розвитку заочної та дистанційної вищої освіти / Ю. Москаль // Психологія і суспільство. – 2008. – №3. – С. 116.
3. Ю. Опанасюк, «Дистанційне навчання як наслідок еволюції традиційної системи освіти» Вища освіта України, № 1, с. 49–50, 2016. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vou_2016_1_10.

УДК: 005.322:316.46-042.3:005.3(043.2)

ВАРГА І. В.
Мукачівський державний університет

ВПЛИВ ОСОБИСТІСНИХ ЯКОСТЕЙ КЕРІВНИКА НА УПРАВЛІНСЬКУ ДІЯЛЬНІСТЬ

Питання про вплив особистісних якостей керівника на ефективність управління колективом завжди привертало до себе увагу науковців. Актуальність проблеми впливу особистісних якостей на управлінську діяльність керівника полягає в тому, що особистісний розвиток менеджера є важливим фактором ефективного управління закладом освіти. Керівники в Україні не приділяють достатньо уваги розвитку особистісних якостей керівника, на перший план керівники ставлять розвиток професійних якостей, тим самим минаючи потенціал особистості та її якості.

Сучасний розвиток, механізми та методи формування особистості керівника розглядали вітчизняні вчені: Т. Гриценко, А. Яковлева, Т. Мельничук, Б. Теплов [1]. Т. Гриценко зазначає, що особливість керівника полягає в тому, що йому необхідно постійно спілкуватися з людьми і працювати з інформацією. Т. Мельничук виділив безумовні особистісні якості, якими повинен володіти фахівець, а саме: відповідальність, сумлінність, єдність слова і справи, загальну культуру, креативність, контактність, самоконтроль, самостійність. А. Яковлева стверджує, що до особистісних якостей керівника мають відноситися ті, які сприяють розкриттю й реалізації можливостей людини, формуванню її мотивів і інтересів. На думку Б. Теплового, найбільш ефективними є емоційно-вольова стійкість, прагнення до особистісного зростання [2].

Для дослідження питання про особистісні якості керівників ми планували з'ясувати чи володіють майбутні керівники особистісними якостями, які необхідні їм в управлінській діяльності. З огляду на це, було проведено анкетування магістрів спеціальності «Освітні педагогічні науки» та «Дошкільна

освіта». Магістрам було запропоновано оцінити рівень сформованості власних особистісних якостей, розставивши пріоритети від 1 до 5. Відповідно 1 – не володію цим умінням, 2 – швидше не володію цим умінням, чим володію, 3 – володію цим умінням, 4 – володію цим умінням добре, 5 – володію цим умінням досконало. До умінь, які визначають особистісні якості майбутніх керівників ми віднесли наступні: наполегливість в справах, сила волі, здатність переборювати внутрішні та зовнішні перешкоди на шляху до досягнення мети, психологічна стійкість, урівноваженість, вміння керувати своїми емоціями, дотримання педагогічного такту, творчий підхід до вирішення проблем, інноваційність. Проведене дослідження дало змогу дізнатися, що жоден з 10 студентів не володіє цими уміннями досконало, 5 студентів стверджують, що володіють цими уміннями добре, 4 – просто володіють, 1 студент стверджує, що швидше не володіє цими уміннями, ніж володіє. Згідно з результатами дослідження, студенти добре володіють такими якостями як наполегливість у справах, психологічна стійкість, інноваційність. Дані дослідження представлені у діаграмі (рис 1).

Рис.1. Рівні сформованості особистісних якостей магістрів

Отже, більшість студентів мають середній рівень сформованості особистісних якостей, 2 з 10 студентів показали високий рівень сформованості особистісних якостей і 1 студент має низький рівень сформованості особистісних якостей керівника.

Проведене нами дослідження також було спрямоване на визначення тих особистісних якостей, які на думку респондентів, мають вирішальний вплив на управлінську діяльність. На вибір були запропоновані такі якості як рішучість, комунікативність, креативність, самокритичність, відповідальність, динамічність, дотримання взятих на себе зобов'язань, володіння сильною волею, здатність переборювати внутрішні та зовнішні перешкоди на шляху до досягнення мети. Вибір студентів був одноголосним у виборі такої якості, як динамічність. Динамічність виявляється в умінні змінювати стиль керівництва, залежно від дії певних факторів. Також студенти надали перевагу рішучості, відповідальності, силі волі.

Вітчизняні науковці Т. Іщенко, Н. Чуприк більшої уваги приділяли морально-етичним якостям (повага, доброзичливість, чуйність, здатність до співпереживання) [1]. Наразі, сучасні майбутні керівники надали перевагу

вольовим якостям. Це передусім рішучість, впевненість в собі, відповідальність, сила волі, здатність переборювати внутрішні та зовнішні перешкоди на шляху до досягнення мети.

Отже, сучасний керівник – це особистість, яка володіє моральними якостями, яка виконує зобов'язання, має сильну волю. Окрім хорошої освіти, досвіду та бажання рухатися вперед, керівник повинен володіти такими якостями, які допоможуть йому в досягненні мети. Керівник має володіти особистісними якостями, адже від його управлінської стратегії та особистісних характеристик залежать продуктивність праці працівників та ефективність діяльності закладу освіти.

Література

1. Жалінська І. В., Артемчук В. О. Сучасні підходи до розвитку особистості керівника. Економіка та суспільство: електронне наукове фахове видання. Мукачево 2016 - Вип. 6 – С 148-153.

2. Журавльова В. В. Фактори розвитку особистості керівника. Проблеми сучасної психології. 2017. Вип. 36. С 79–93.

УДК 373.3.091.33-028.22-057.874

ВАРГА І.Д., МОЛНАР Т.І.
Мукачівський державний університет

РОЛЬ НАОЧНОСТІ В СИСТЕМІ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

В освітньому процесі початкової школи важливо розвивати в школярів інтерес до навчання, спиратися на чуттєве сприйняття навчальної інформації, включати всі органи чуття при сприйнятті навколишнього світу. Чим різноманітніше чуттєве сприйняття навчального матеріалу, тим міцніше він засвоюється. Це досягається при широкому використанні наочних засобів на всіх етапах навчання. Використання наочності на уроках у початковій школі є необхідним. Засоби наочності формують в учнів образні уявлення та поняття для розуміння зв'язків і залежностей, що є одним із найважливіших положень дидактики.

У педагогічній науці є чимало досліджень, присвячених проблемі використання наочності в освітньому процесі. Цією проблемою займалися класики педагогіки Я. Коменський, Й. Песталоцці, А. Дістервег, К. Ушинський та ін. Важливу роль у розвиток теоретичних положень і умов застосування засобів наочності в навчанні мають роботи в галузі дидактики С. Архангельського, Л. Фрідмана, Ю. Бабанського, Н. Волкової, І. Малафіїка, М. Фіцули, О. Савченко та ін.

Необхідність використання наочності в процесі навчання було обґрунтовано чеським педагогом Я. Коменським: «...все, що тільки можна, подавати для сприймання почуття, а саме: видиме – для сприймання зором, чутне – слухом, запахи – нюхом, смакове – смаком, доступне дотику – через дотик. Якщо якісь предмети одразу можна сприймати кількома відчуттями, нехай вони одразу охоплюються кількома відчуттями» [3, с. 235].

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>